

2. TĒMA: BĪBELE KĀ ĢIMENES ATTIECĪBU ROKASGRĀMATA

“ No viņu augļiem jums tos būs pazīt.

”

Mateja evaņģēlijs 7:16

IEVADS

Ja ģimeni varētu simboliski salīdzināt ar augļu koku, tad koks ir vecāki un vecvecāki, un vecāki iepriekšējās paaudzēs ir veidojuši šī koka saknes. Zari, savukārt, ir bērni, kuri aug, attīstās un kļūst par jauniem kokiem, bet pats svarīgākais, ka šie augļu koki nes augļus.

Augļu raža ir kā ģimenes vērtību izpausmes sabiedrībā, tie var būt lieliski, patīkami, garšīgi, baudāmi, bet tie var būt arī pilnīgi pretēji, kuri vienkārši eksistē un nav noderīgi, pat cilvēki no tiem izvairās. Jēzus jautā: “Ko ar tādiem darīt?” Viņš arī dod padomu ar šo salīdzinājumu. Kāds ir šis padoms?

Mateja evaņģēlijs 7:18-20:

VAI PĒC AUGĻIEM ATPAZĪST AUGĻU KOKU?

Ir tāds populārs teiciens: “Ābols nekrīt tālu no ābeles.” Parasti ar to saprotam, ka bērnos var vizuāli saskatīt savus vecākus un arī vecvecākus, taču šajā Bībeles sadaļā uzsvars ir uz augļu kvalitāti. Tādēļ varētu arī secināt: “Kādi āboli, tāda ābele.” Tātad, bērnu attieksmē, dzīvesveidā, uzvedībā un valodas lietojumā var skaidri redzēt paradumus, intereses, iemaņas, prasmes un vērtības, kuras viņi redzējuši, sajutuši un novērojuši savās ģimenēs – tieši sadzīvē vērojot gan savus vecākus, gan arī savus vecvecākus un citus ģimenei piederošus radniekus.

“ Vai gan var lasīt vīnogas no ērkšķiem vai vīģes no dadžiem?

”

Mateja evaņģēlijs 7:16 – II daļa

Tāpat kā dabā attiecīgam kokam ir atbilstoši augļi, tāpat arī atbilstoši vecāku dzīvesveidam, vērtībām un attieksmei veidojas bērnu izpratne par dzīvi, vērtībām un attieksmi pret sabiedrību kopumā.

Bībele norāda, ka vecāki ir atbildīgi par saviem bērniem, jo bērni ir kā svētība ģimenei, saņemta no Dieva. Jau pie radīšanas Dievs norādīja pimvecākiem Ādamam un Ievai, ka viņiem būs augļi – bērni.

“ Dievs tos svētīja un sacīja uz tiem: “Augļojaties un vairojaties!”

”

Pirmā Mozus grāmata 1:28

Šādam ģimenes modelim pats Dievs deva svētību.

Izlasiet Bībeles Vecajā Derībā **5. Mozus 6:1-9** izteiktos norādījumus par bērnu audzināšanu.

Kā jūs saprotat šos principus? Vai tie ir saistoši divdesmit pirmā gadsimta vecākiem un kā tie varētu būt pielietojami?

Kā pieaugušie rīkojas ar šo svētību – bērniem, tā, pirmkārt, ir ļoti liela atbildība – audzināšanas process, viņu izglītošana un spēju attīstīšana. Bībele uzrunā gan vecākus, gan vecvecākus. Otrkārt, paši vecāki ir svētīti ar to, ka Dievs viņiem ir uzticējies bērnu vai bērņus.

Lūdzu, izlasiet Bībelē **127. psalmu**.

Kādas svētības ir ģimenei, kura praktizē ikdienas dzīvē bibliskos principus?

BIBLISKĀ IZPRATNE PAR SVĒTĪBU

Ar jēdzienu *svētība* Bībelē saprotama Dieva žēlastība, dažādu gan materiālu, gan nemateriālu labumu saņemšana no Dieva un no cilvēkiem, kas dzīvo saskaņā ar Dieva gribu (**1. Mozus 12:3**).

Svētīts cilvēks Dieva spēku saņem caur Dieva Vārdu (**1. Mozus 27:28; 48:15**), dažkārt ar īpašu roku uzlikšanu. Svētību cilvēks var nodot tālāk nākamajām paaudzēm (**2. Mozus 28:4**), īpašumiem un videi. Svētītais pats kļūst par Dieva svētību tālāk nesēju.

Arī valdnieki svētī tautu, kā arī savus pēctečus labklājībai un aizsardzībai no ienaid-

niekiem (**Psalm 64:11; Ījaba 42:12**).

Svētību pirmavots ir Dievs (**1. Mozus 49:25**). Sākotnēji Dievs svētīja visu radīto, septīto dienu, dzīvniekus (**1. Mozus 1., 2. nodaļa**), maizi un ūdeni (**2. Mozus 23:25**). Dieva svētības ir viņa mīlestības, dāsnuma un žēlastības izpausmes cilvēkiem.

Jēzus Kristus svētīja savus mācekļus kalpošanai (**Lūkas evaņģēlijs 24: 50-52**).

Izlasiet **Mateja evaņģēlijā 5., 6. un 7. nodaļu**.

Par kādām dzīves jomām Kristus runāja un deva cilvēkiem svētību?

Cilvēks kļūst par svētību tālāk nesēju un izplatītāju, kā liecina apustuļa Pāvila rakstītais vēstulē ticīgajiem Romā:

“ Svētījiet tos, kas jūs vajā, svētījiet un nenolādiet!

”

Pāvila vēstule romiešiem 12:14

DIEVA PILNVARAS VECĀKIEM

Bībelē aprakstīta kāda ģimenes drāma, kurā vecākiem ir divi dēli – dvīņi Ēsavs un Jēkabs. Abi ir ļoti dažādi pēc sava rakstura un dzīvesstila, arī abu vecāku attieksme pret saviem bērniem ir ļoti atšķirīga.

Pēc to laiku tradīcijas ebreju ģimenē vecākajam dēlam (šajā gadījumā tikai nedaudz vecāks par jaunāko) jāsaņem no ģimenes patriarha Īzaka galveno svētību.

Taču māte Rebeka, vairāk mīlējuma jaunāko dēlu, iesaka viņam vecākā dēla svētību saņemt ar viltu, kas viņam arī izdodas. Sāpīgs trieciens ar tālejošām sekām ir brīdī, kad vecākais dēls saprot, ka svētība tikusi jaunākajam:

“ Ēsavs sacīja savam tēvam: “Vai tad tev ir tikai šī viena svētība, mans tēvs? Svētī arī mani, mans tēvs.”

”

1. Mozus 27:38

Iesakām izlasīt fragmentu no šīs ģimenes dzīves stāsta **1. Mozus grāmatā no 24. nodaļas līdz 33. nodaļai**, lai pārlicinātos, kāda ietekme un iespaids arī jau pieaugušu bērnu dzīvē ir vecāku attieksmei un audzināšanas stilam no bērna piedzimšanas brīža.

Jūsu iegūtās atziņas:

MĪLESTĪBA KĀ DZĪVESVEIDS LAULĀTO ATTIECĪBĀS

Ikviens cilvēks, kurš devis laulības mīlestības solījumu, vēlas, lai mīlestība viņu attiecībās ilgtu mūža garumā. Gan vēsture, gan statistika, gan ikdiena rāda, ka ir pāri, kuriem tas izdodas. Šie pāri ļauj abpusējai mīlestībai attīstīties un augt gadiem līdzīgi, uzkrājot kopēju pieredzi un baudot mīlestību gan to sniedzot, gan saņemot.

Mīlestībai ir dažādi izpausmes veidi. Bībelē daudz rakstīts par mīlestību; vispopulārākais mīlestības izpausmju apraksts ir **Pirmajā vēstulē korintiešiem 13. nodaļā**. Arī citas Bībeles grāmatas satur pamudinājumus mīlestības attiecībām, norādot uz Dievu kā mīlestības pirmavotu (**Jāņa evaņģēlijs 3:16, Jāņa 1. vēstule 3. nodaļā** un citviet).

Apustuļa Pāvila **Vēstulē galatiešiem 5:22-23** mīlestība apzīmēta kā Svētā Gara auglis ar visām tās izpausmēm. Lasot, lūdzu, pierakstiet tās:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.

Visas šīs mīlestības iezīmes jeb īpašības raksturo mīlošu cilvēku. Šīs mīlestības īpašības, pārvērstas par ieradumiem, rada nozīmīgu iznākumu: abpusēju apmierinājumu laulības dzīvē. Šīs iezīmes ir atslēgas ne tikai veiksmīgām attiecībām laulības dzīvē, bet arī praktiski pielietojamas ikdienā: jebkurā jomā ģimenes attiecībās, darba attiecībās vai kaimiņattiecībās.

Kad mīlestība kļūst par dzīvesveidu laulībā starp vīru un sievieti, visas mīlestības kā Gara augļa izpausmes atspoguļojas cilvēku dzīvē kopumā. Laulība paredzēta mīlestības izpausmju praktiskai pielietošanai, kā arī kā līdzeklis katra cilvēka personības izaugsmei, nostiprinot tādas pamatvērtības kā laipnība, prieks, godīgums, pacietība, piedošana, dāsnums, atturība, miers.

MĪLESTĪBA KĀ DZĪVESVEIDS BĒRNU AUDZINĀŠANĀ

Lai kādus vecāki vēlas redzēt savus bērnus izaugam un kļūstam par pieaugušajiem, vislielākās pūles vecākiem jāpieliek, lai tās vērtības, prasmes un iemaņas, ko vēlamies savu bērnu dzīvē, izrādītu ar savu pašu ikdienas dzīvi un savstarpējām sarunām. Mīlestība ar visām tās izpausmēm ir pamatu pamats vecāku prasmēm bērnu audzināšanā, izglītošanā un personību izaugsmei.

Bērni lieliski saprot, kas vecākus iepriecina, kas kaitina, kas liek atmaigt. Bērni itin ātri un prasmīgi iemācās runāt savu vecāku mīlestības valodās, kā arī ir prasmīgi manipulētāji, pat būdami vēl mazi. Katru dienu viņi var izsaukt vislabāko un vissliktāko savu vecāku raksturos.

Ar mīlestības kā dzīvesveida attieksmi vecāki audzina bērnus ar prasmēm dzīvot godīgu, dāsnu, mīlošu, labestīgu, cieņpilnu un svētīgu dzīvi.

JŪSU PĀRDOMU BRĪDĪM

Kuru/kuras no mīlestības izpausmēm Jūsu laulībā Jums izdodas vislabāk un kurai/kurām Jums jāveltī vairāk laika, lai nostiprinātu un īstenotu?

Kā Jūs raksturotu, kas ir ģimenes svētība?

Kādi, jūsuprāt, ir galvenie (svarīgākie) Kristus izteiktie praktiskie padomi ģimenes dzīvei Mateja evaņģēlija 5., 6. un 7. nodaļā?

Visnozīmīgākie Bībeles piedāvātie bērnu audzināšanas principi:

Bībele kā ģimenes attiecību rokasgrāmata motivē mani (rīkoties kā?):

JĪSU JAUTĀJUMI UN KOMENTĀRI